

РЕШЕНИЕ

№ 28703

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4723** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. С. К., срещу решение № 362 от 02.02.2026 г. по АНД № 6705/2025 г. на Софийски районен съд, 20-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 34/09.04.2025 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град. С НП на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, за нарушение по чл.4, ал.1 от Закона за храните (ЗХр.), на основание чл.128, ал.2 във вр. с ал.1, т.1 от ЗХр е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърдят се допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП, липса на дата и място на извършване на нарушението. Касаторът твърди също нарушено право на защита поради несъответствие в АУАН и НП на общото тегло на продуктите - предмет на проверка. Развива доводи за липса на ясно описание на нарушението и пълно индивидуализиране на продуктите с изтекъл срок на годност. Излага съображения за неправилно използване от страна на административния орган на понятията „срок на минимална трайност“ и „срок на годност“. Твърди също, че едва в НП е посочено, че дружеството има качеството „бизнес оператор“, което обуславя налагането на по-тежко наказание по чл.128, ал.2 от ЗХр. Допълва, че е налице маловажност на извършеното нарушение. Претендира отмяна на обжалваното решение и наказателното постановление.

Претендира разноски.

Ответникът - директорът на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град (ОБДХ – С. град), представляван от адв. Б., оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли за оставяне на обжалваното съдебно решение в сила. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият XIV касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспореното решение Софийски районен съд (СРС) правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 20.02.2025 г. е извършена проверка от инспектори при ОДБХ - С. град в търговски обект – магазин/супермаркет „Билла“, находящ се в [населено място], [улица], в България МОЛ, стопанисван от „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. По време на проверката в обекта присъствал управителят на магазина, както и служители в него. Установено е, че в търговската зала на обекта, на съответните им места има хранителни стоки с изтекъл срок на годност с общо тегло 8,712 кг., от които млечни продукти – сирена, кашкавал, пушен кашкавал, топено сирене и бисквити с млечен шоколад „М.“, като сроковете им на годност били изтекли в различно време през 2024 г. и в началото на 2025 г. Тези храни са описани в Констативен протокол и е издадено Разпореждане за насочване № 0002867/20.02.2025 г. за спиране на реализацията и изпращане за унищожаване на храните с изтекъл срок на годност. За така установеното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0001060 /26.02.2025 г., въз основа на който е издадено процесното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка, СРС е приел, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Районният съд е обосновал извод за липса на съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и при издаване на НП, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя извода на СРС, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява осъщественият от обективна страна от дружеството състав на нарушението, като последното е достатъчно ясно описано и правилно квалифицирано.

Съобразно разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗХр., храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве. В чл.24 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 е предвидено, че за храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и по тази причина след кратък период от време могат да представляват непосредствена опасност за човешкото здраве, срокът на минимална трайност се заменя със срок на годност. След крайната дата на „срока на годност" се счита, че дадена храна не отговаря на изискванията за безопасност в съответствие с чл.14, § 25 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Съответният срок се представя съгласно приложение X, в което е посочено, че срокът на минимална трайност се отразява с думите „Най-добър до ..." и „Годен за употреба до края на ...", а срокът на годност се посочва чрез използване на думите „използвай преди...", които се съпровождат от самата дата или препращане към мястото на етикета, където е посочена датата. Разпоредбата на чл.14, § 2 на Регламент (ЕО) № 178/2002 указва, че храните не са безопасни, ако

се считат за вредни за здравето или негодни за консумация от човека. Няма спор, че храни от животински и неживотински произход с изтекъл минимален срок на трайност или с изтекъл срок на годност са негодни за консумация, респективно са храни, които не са безопасни. Безспорно по делото е установено, че към момента на проверката в стопанисвания от касатора обект са предлагани за продажба храни с изтекъл срок на трайност, съответно годност, по смисъла на чл.24 от Регламент (ЕО) № 1169/2011. Търговецът не е представил каквито и да е доказателства, които да опровергават отразените в констативния протокол и в АУАН факти и обстоятелства. Възраженията на касатора в тази посока съдът намира за неоснователни поради горепосочените съображения.

За това нарушение, законосъобразно АНО е приложил санкционната норма на чл.128, ал.2 във вр. с ал.1, т.1 от ЗХр., според която на бизнес оператор, който извърши нарушение по ал.1, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 4000 до 6000 лв. Такова качество дружеството безспорно притежава по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗХр., доколкото същото дистрибутира/съхранява храни и търгува с тях.

Правилно е определен размерът на имуществената санкция – минимумът, предвиден в закона, предвид липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е поотделно и в тяхната съвкупност събраните и в административнонаказателното производство, и в хода на съдебното следствие доказателства, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН граници. Тъй като между събраните доказателства няма никакво противоречие, районният съд не е следвало съгласно чл.305, ал.3, изр.2 във вр. с чл.317 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН да се мотивира защо приема едни, а отхвърля други. Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването в касационната жалба, по несъмнен начин установява извършеното от дружеството административно нарушение по чл.4, ал.1 от ЗХр. Липсват оправдаващи го доказателства по чл.107, ал.3 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, които да не са събрани по чл.107, ал.2 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл.107, ал.5 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН. Районният съд е извършил дължимата цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспореното НП, като наред с това се е произнесъл и по основните доводи, наведени с жалбата.

За безспорното установяване на извършеното административно нарушение не е необходимо да бъде предявен снимковият материал, тъй като проверката е извършена в присъствие на представител на дружеството, който е бил запознат със съдържанието на констативния протокол и не е направил възражения нито по него, нито в АУАН, предвид което, обратно на доводите в касационната жалба, касаторът не е били лишен от правото си на защита.

Отговорност на дружеството е да организира работния процес и служителите си като по този начин обезпечи спазване на законовите норми и поддържане на предлаганите хранителни продукти в търговския обект в срок на годност. С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения - опазване и контрол на здравето на потребителите, нарушението чрез търгуване на храни, които са с изтекъл срок на годност, т.е. опасни за здравето на хората, навежда на извод за незачитане и неспазване на законовите изисквания, което обстоятелство не може да обоснове прилагането на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН по отношение на нарушителя.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора в полза на ответника се дължат претендираните разноски за адвокатско

възнаграждение в размер на 511,29 евро, платено по банков път съгласно представените договор за правна защита и платежните документи.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 362 от 02.02.2026 г. по АНД № 6705/2025 г. на Софийски районен съд, 20-и състав.

ОСЪЖДА „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да заплати на ОДБХ С. – град сумата от 511,29 евро разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: